

Afgiften blev sat til 19 Øre pr. Liter af 100 Graders Styrke, hvilket akkurat svarer til den Brændevinsafgift, der blev fastslaaet ved Krigsskatloven af 15. August 1864. Vi svare altsaa den Dag i Dag den samme Brændevinsafgift som den, vi fik ved denne Lov. Jeg synes, man lærer en hel Del deraf, i alt Fald lærer man deraf, at intet Lovforslag, der gik ud paa at forhøje Brændevinsafgiften paa de 9 Øre pr. Pot 8 Graders Brændevin, har kunnet føres gennem den danske Rigsdag. Man lærer endvidere deraf, at det hidtil var Højres Ministre, deraf Estrup ikke mindre end 7 Gange, der foreslog Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Man lærer endvidere, at i Landstinget kunde Højres Regeringer altid faa vedtaget saadanne Lovforslag om Forhøjelse af Brændevinsafgiften, og at i Folketinget gik Venstre altid imod det.

Nu om Stunder, da der tales om, at Venstre har aldrig været imod Brændevinsafgiften, er det en gavnlig Lære at drage af Brændevinsskattens Historie i Danmark, at Venstre aldrig nogen Sinde er gaaet med til Forhøjelse af Brændevinsskatten, naar Venstre var Flertal i Folketinget, hvad det ikke var i Samlingen 1871—72. Men ellers, naar Venstre var Flertal i Folketinget, gik Folketinget uvægerligt imod den. Højreministerierne vare sikre paa, at i Landstinget havde de aabne Øren for Forhøjelsen af Brændevinsskatten, men de vare ogsaa sikre paa, at Ørerne vare lukkede i Folketinget, og at der i Folketinget paa det stærkeste blev taget Afstand derfra. Det, vi lære af Brændevinsskattens parlamentariske Historie, er, at det var Højre- regeringerne og Landstinget, som stadig holdt paa Forhøjelsen af Brændevinsafgiften, og at det var Folketingets Venstre som Flertal, der altid gik derimod. Det skulde dog de Herrer vide, naar de nu om Stunder tale saa højt om, at Venstre har aldrig været imod Brændevinsskattens Forhøjelse. Jo, det er lige akkurat det, Venstre har været.

Men nu er det jo en Regering, der har taget Venstre navn, som fremsætter Lovforslag til Brændevinsskattens Forhøjelse, og nu er det et Folketingsflertal, der kalder sig Venstre, der skal stemme for den. Ja, det maa vel betyde, at nu have Regeringen og dens Flertal indset, at det var Højre, der havde Ret, naar det krævede Brændevinsskattens Forhøjelse, og at det var Venstre, der havde Æret, naar det satte sig imod den. Nu maa vel Regeringen og dens Flertal have set det gale i deres

Fortid, nu have de omvendt sig, og jeg kan godt forstaa den Glæde, hvormed det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i sin Betænkning takker Regeringsflertallet, fordi det nu har vendt sig imod sin egen Fortid og foreslaaet Brændevinsskatten fordoblet tre Gange.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører. Fortrykket af den ærede Ordførers Tale i Eftermiddagsmødet kom for et Øjeblik siden, og jeg ser deri, at han udtaler sig i meget velvillige Ord om den indirekte Beskatning. Jeg henfører til Stadighed dette til en Forbindelse med Brændevinsafgiften. Med den højt ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle faa Linier af, hvad den ærede Ordfører sagde i saa Henseende: „Der er i alt Fald den gode Side ved indirekte Beskatning, at Folk til en vis Grad kunne frigøre sig for den, og der er en anden god Egenskab ved disse Skatter, nemlig at de delvis bæres af fremmede og af Folk, som ville af med deres Penge, og som ikke paa anden Maade end ved den indirekte Beskatning komme til at yde noget til Samfundets Behov“. Man faar af den ærede Ordførers Udtalelse det Indtryk, at han mener, at Brændevinsskatten er egentlig en ganske rar Skat, som ingen Venstremand bør have noget imod. Ja, dertil er det kommet nu, at Ordføreren for det Parti, der kaldes Venstre, her i Salen kan sige dette. Men det har man ikke været enig om før. Jeg vil anføre nogle Udtalelser, der vise, at Venstre før ikke har staaet paa det Standpunkt, som den ærede Ordfører staa paa nu. Det er ikke, fordi jeg vil forsøge at paavirke det ærede Regeringsflertal her i Salen til at indtage et andet Standpunkt, end det har taget. Det anser jeg nemlig for ganske overflødig. De Herrer ere blevne i den Grad trænerede til at gaa imod deres Fortid, at de betragte det som en given Sag, at de ogsaa i dette Spørgsmaal skulle gaa imod Venstres Fortid, saa jeg tvivler i højeste Grad om, at det kunde hjælpe noget, at jeg viste dem, i hvilken Grad deres Politik nu strider mod Venstres Politik før. At det skulde forandre deres Opfattelse, saa at de indtog en anden Stilling, tror jeg ikke, men derimod tror jeg, det kunde være gavnligt for os andre overfor Vælgerne at vise, hvilket Standpunkt de forhen have givet deres Tilslutning. Og det gør jeg i den Tro, at Vælgerne ikke ere slet saa letbenede som de Herrer Rigsdagsmænd til at forlade deres gamle Stand-